

Na een lange, drukke dag zaten Kristoff, Bulda, Sven en de trollen gezellig bij het kampvuur. Grootpabbie was een paar dagen weg, en daarom kwam Kristoff de trollen een handje helpen.

En hij was ook naar huis gekomen om het noorderlicht te zien. In deze tijd van het jaar werd de hemel elke avond verlicht in de prachtigste kleuren!

Toen het vuur bijna uit was, begon een van Bulda's kristallen te flikkeren. 'O nee!' zei ze. 'Mijn lievelingskristal dooft uit!'

'Dat geeft toch niks', zei Kristoff. 'Je hebt nog veel kristallen!'

‘Dat is waar,’ antwoordde Bulda, ‘maar dit kristal kreeg ik van Grootpabbie toen jij bij ons kwam wonen. **HET DOET ME ALTIJD WEER AAN ONZE TIJD SAMEN DENKEN.**’

Kristoff was even sprakeloos.
Bulda had hem en Sven een
thuis gegeven toen ze nog jong
en helemaal alleen waren. Hij
had zoveel aan haar te danken...
**EN HIJ WILDE ECHT DAT
BULDA GELUKKIG WAS.**

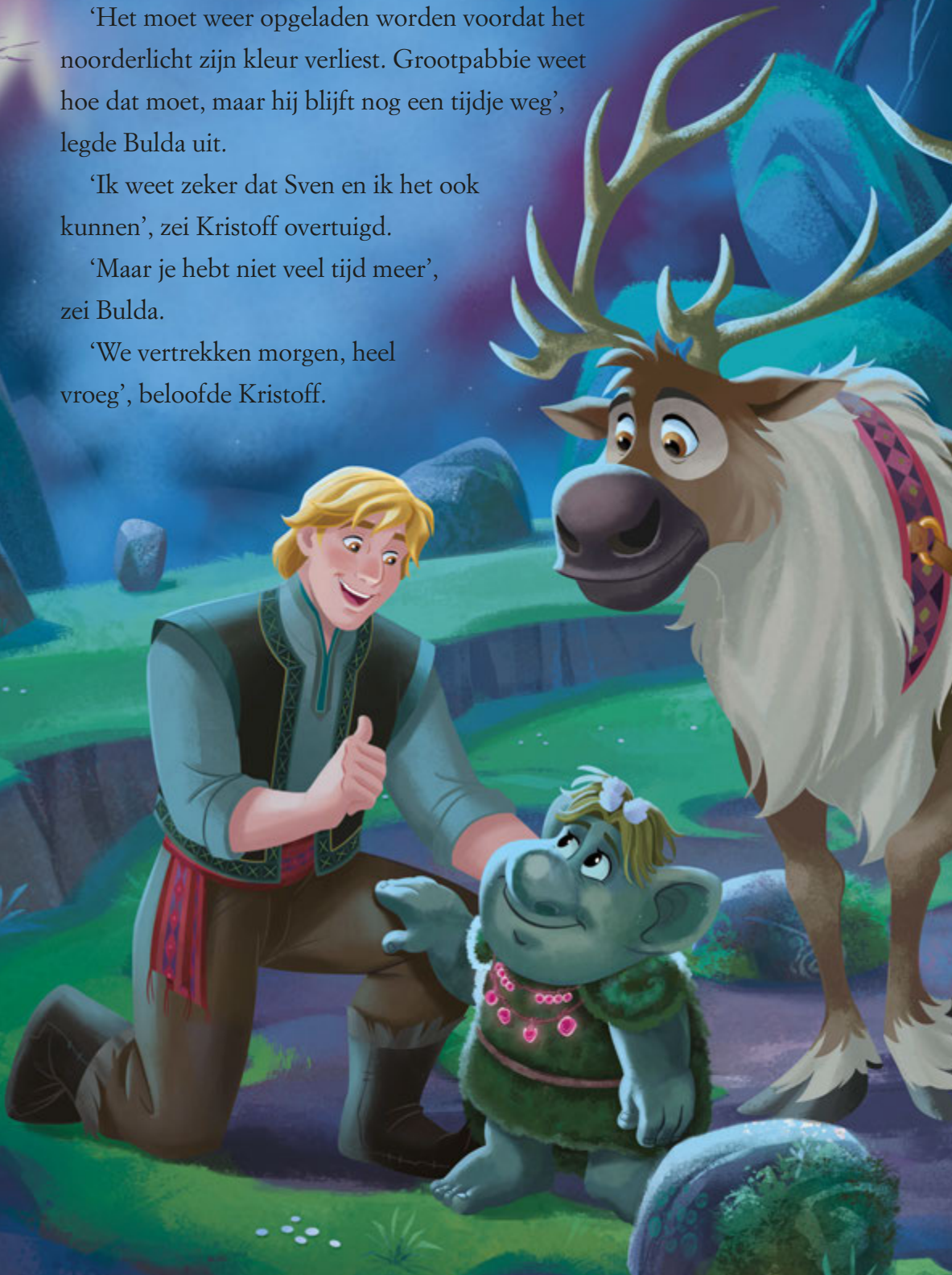
‘Kan ik het kristal repareren?’ vroeg Kristoff.

‘Het moet weer opgeladen worden voordat het noorderlicht zijn kleur verliest. Grootpabbie weet hoe dat moet, maar hij blijft nog een tijdje weg’, legde Bulda uit.

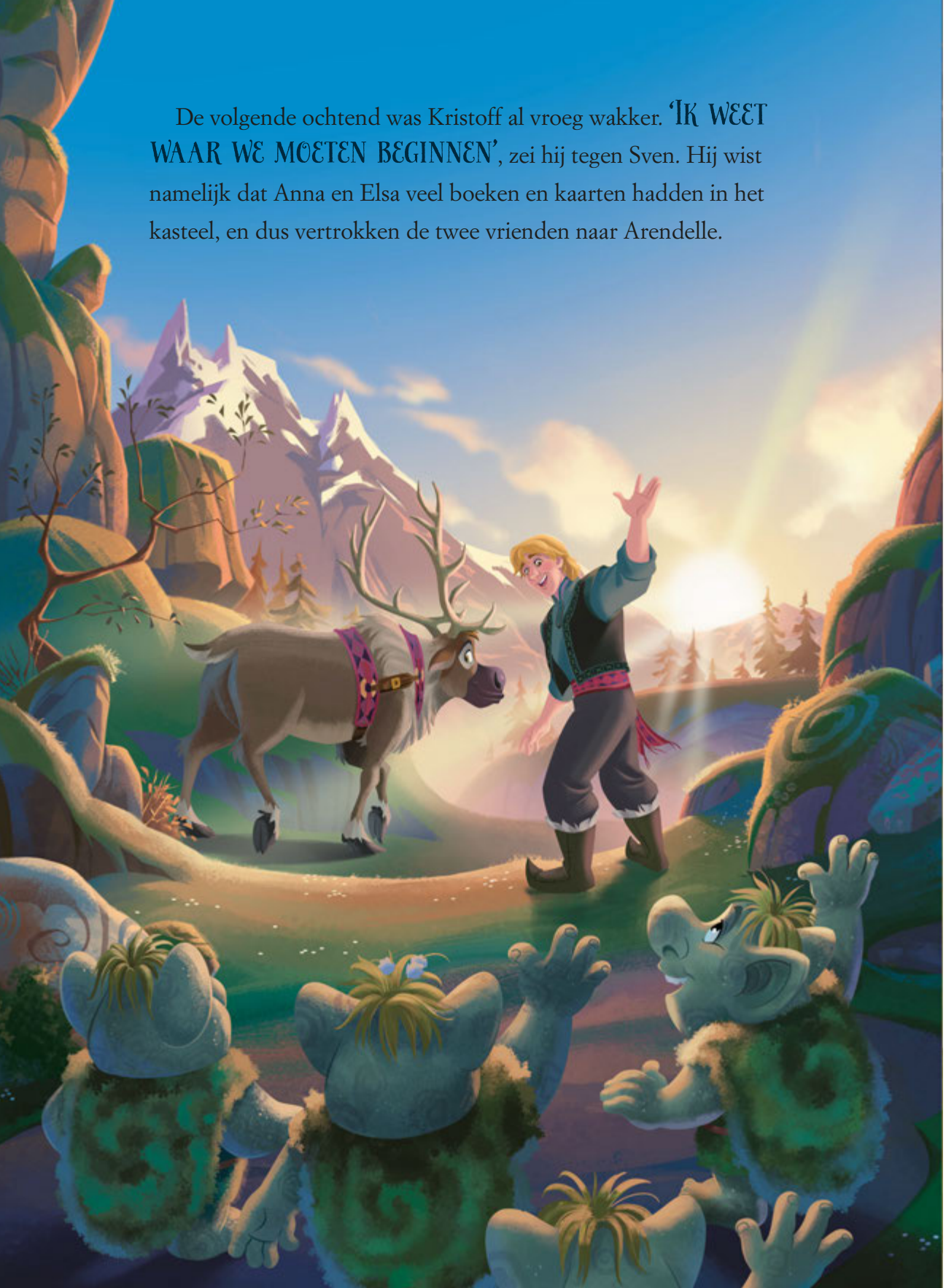
‘Ik weet zeker dat Sven en ik het ook kunnen’, zei Kristoff overtuigd.

‘Maar je hebt niet veel tijd meer’, zei Bulda.

‘We vertrekken morgen, heel vroeg’, beloofde Kristoff.

De volgende ochtend was Kristoff al vroeg wakker. 'IK WEET WAAR WE MOETEN BEGINNEN', zei hij tegen Sven. Hij wist namelijk dat Anna en Elsa veel boeken en kaarten hadden in het kasteel, en dus vertrokken de twee vrienden naar Arendelle.

Anna, Elsa en Olaf dronken op dat moment thee in de bibliotheek. Iedereen was dolblij om Kristoff te zien, vooral Olaf. Vlug vertelde Kristoff wat er aan de hand was met Bulda's kristal. 'Ik weet dat een van deze boeken jullie de weg gewezen heeft naar de trollen toen jullie nog kleine meisjes waren... **EN NU HOOP IK DAT DAT BOEK MIJ OOK KAN VERTELLEN WAAR IK NAARTOE MOET**', legde Kristoff uit.